

VI. STRAIPSNIŲ TEZĖS

**THE PROBLEM OF UNEQUAL OPPORTUNITIES AMONG LAW
ENFORCEMENT INSTITUTIONS AND ORGANIZED CRIME
ELEMENTS**

Anrijs Kavaleris, Prof., Dr.

Policy Academy of Latvia
Ezermalas iela 8
Riga, LV-10014
Telephone 7552422
Faks. 7551070

Presented for printing 18 March, 1999

Report reveals that the efficiency of the activities of the law enforcement institutions and, consequently, the level of the protection of life, health property and the legal interests of the citizens of the respective state almost equally depends on the scientific and technical provision, the level of preparation, the professional skills of persons employed there and the legal basis of their functioning.

The author attributes the legal basis of the law enforcement institution activities to the present criminal situation, under which circumstances these can be applied to, whether these legal regulations can actually help to clarify, disclose, charge and convict the criminals.

Report reflects that the level of crime doesn't depend on the economic capacities of the respective state (including the supply of the equipment and acquiring appropriate qualifications) but on adequate legislative acts.

The author demonstrates that the accurate legislative acts have helped to successfully fight the organized crime in the USA, Italy and Germany.

Further, report deals with the origins and characteristic features of the organized crime. It also points out the deficiency of the respective legislative acts regulating the organized crime issued in the so called "pre-mafia" period.

The author points out that without proper changes, appropriate amendments in the Criminal-Procedural Code as well as the implementation of new means and techniques of collecting the evidence the crime level cannot be reduced.

In the closing part, the author gives a brief description of measures to be applied in the effective fight against organized crime groups. There are four basic proposals that the author has put forward:

- 1) the sphere of legislative norms ensuring the safety of those giving testimony;
- 2) partly or completely discharge those found guilty if they give evidence in a grave or serious crimes helping to expose the defenders committing those crimes;
- 3) to work out legislative norms allowing a person to co-operate with, or ask a member of organized crime group act as an «informer» for the benefit of law – enforcement institutions;

- 4) legal acts helping to regulate the illegal activities of companies, organizations and firms that operate under the influence of racket – in order to forfeit their property and stop their functioning if it is against the law.

The author also refers to “agreement of pleading oneself guilty” that has successfully worked in the U.S.A. to avoid difficult and long court proceedings in 80% of all the cases.

Report is not intended as a ready-made method for fighting the organized crime but it provides the necessity of gaining a deeper insight, the necessity of a discussion of the above mentioned issues.

Teisēsaugos instituciju ir organizuoto nusikalstamumo struktūru galimybių nesuderinamumo problema

Prof. dr. A. Kavalieris

Latvijos policijos akadēmija

Pranešime teigiama, kad teisēsaugos instituciju veiklos efektyvumas ir su juo susijusi žmonių gyvybės, sveikatos ir jų teisētų interesų apsauga vienodai priklauso tiek nuo mokslinių, technologinių sąlygų, darbuotojų pasirengimo bei profesinių įgūdžių, tiek ir nuo jų veiklą grindžiančių įstatymų.

Teisēsaugos institucijos turi kovoti su dabartine kriminaline padėtimi. Autorius svarsto, ko-kiomis sąlygomis teisinės normos gali būti taikomos ir ar jos iš tiesų padeda atskleisti, apkaltinti ir nuteisti nusikaltėlius.

Nusikalstamumo lygis priklauso ne nuo ekonominių valstybės galimybių (pvz., įrangos tiekimas ir kvalifikacijos įsigijimas), o nuo teisės aktų.

Autoriaus teigimu, geri teisės aktai padėjo sėkmingai kovoti su organizuotu nusikalstamumu JAV, Italijoje ir Vokietijoje.

Pranešime taip pat nagrinėjami nusikalstamumo požymiai ir ištakos. Nurodomi kai kurių teisės aktų, susijusių su organizuotu nusikalstamumu ir įsigaliojusių per vadinamąjį “iki mafijinį” laikotarpį, trūkumai.

Autorius pabrėžia, kad be tam tikrų Baudžiamojo proceso kodekso pakeitimų ir naujų įrodymų rinkimo priemonių nusikalstamumo nepavyks sumažinti.

Baudžiamojoje dalyje autorius glaustai aprašo veiksmingos kovos su organizuotu nusikalstamumu priemonės:

- 1) parodymus duodančių asmenų saugumą užtikrinančios teisinės normos;*
- 2) iš dalies arba visiškai išteisinti nuteistus asmenis, kurie duoda parodymus, padedančius demaskuoti sunkius nusikaltimus padariusius asmenis;*
- 3) teisės normos, leidžiančios asmeniui užmegzti ryšį su organizuotos nusikalstamos grupuotės nariu arba paprašyti to nario būti liudininku ir bendradarbiauti su teisēsaugos institucijomis;*
- 4) teisės aktai, padedantys reguliuoti kompanijų, organizacijų ir firmų, paveiktų reketo, ne-teisētą veiklą tam, kad būtų galima areštuoti jų turtą ir sustabdyti veiklą.*

Be to, autorius mini “sutikimą prisipažinti kaltu”. Šis reiškinys buvo labai veiksmingas JAV: 80 proc. visų iškeltų bylų išvengė sunkaus ir ilgo teismo proceso.

Šiame pranešime nepateikiamas kovos su organizuotu nusikalstamumu metodas, tačiau jame pabrėžiama būtinybė išsamiai aptarti iškilusias problemas.